

การพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อ
ยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

The Development of Private University Advisors Counseling Competency Model for
Learning and Life Capability Building of University Students in the Changing World

Received: Mar 27, 2026

Revised: May 25, 2026

Accepted: May 28, 2026

^{1*}พลเลิศ พวงสอน ²ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ³ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา

^{1*}Pollert Puangsorn ²Pongpan Kirdpitak ³Prasarn Malakul Na Ayudhaya

^{1*-3}จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

^{1*-3}Psychology for Developing Human Potentials, Kasem Bundit University

Corresponding Author, E-mail: pollert.pp@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed-Methods Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้ในการศึกษาสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 250 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจากประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ซึ่งมีคะแนนสมรรถนะตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษา ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับรูปแบบใด ๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดสมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .66 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .252-.876 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .957 2) แบบวัดสมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .66-1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .342-.876 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .962 และ 3) รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพาราเมตริก โดยผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพถูกบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อสร้างข้อสรุปที่ครอบคลุมและสะท้อนถึงประสิทธิผลของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาใช้การประยุกต์แนวคิดและหลักการของสมรรถนะพื้นฐานร่วมกับแนวคิดสำคัญด้านการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม ซึ่งสะท้อนผ่านการออกแบบกิจกรรมและการทดลองเชิงคุณภาพ

3. ผลการทดลองเชิงปริมาณชี้ให้เห็นว่า สมรรถนะของอาจารย์ที่ปรึกษาในกลุ่มทดลองหลังการทดลอง และหลังการติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(2, 18) = 121.426, p < .01$, และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $F(2, 18) = 128.125, p < .01$. ขณะเดียวกันผลเชิงคุณภาพจากการสังเกตและการสะท้อนประสบการณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงด้านทักษะการสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ และการใช้กระบวนการปรึกษาอย่างมีระบบ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนผลเชิงปริมาณ

คำสำคัญ: อาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน สมรรถนะการให้การปรึกษา การยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

Abstract

This study employed a mixed-methods research design with the objective of developing a model to enhance the counseling competencies of academic advisors in private universities, thereby strengthening students' learning capacity and life skills in the era of global change. Both quantitative and qualitative approaches were integrated. The sample was divided into two groups: Group 1 consisted of 250 academic advisors selected purposively to assess their counseling competencies, while Group 2 comprised 20 advisors from Group 1 whose competency scores were at or below the 50th percentile. These were randomly assigned into an experimental group and a control group of 10 advisors each, with the experimental group receiving the developed competency enhancement model. The research instruments included: (1) a basic counseling competency scale with item-objective congruence indices ranging from .66 to 1.00, item discrimination values between .252 and .876, and reliability of .957; (2) a cognitive-behavioral counseling competency scale with item-objective congruence indices ranging from .66 to 1.00, item discrimination values between .342 and .876, and reliability of .962; and (3) the developed counseling competency enhancement model with an item-objective congruence index of 1.00. Data were analyzed using parametric statistics, and findings from both strands were integrated to provide comprehensive conclusions.

The results showed that

1. The overall and domain-specific counseling competencies of academic advisors were at a high level.

2. The developed model was grounded in principles of basic counseling competencies and cognitive-behavioral counseling concepts, reflected through activity design and experimental practice.

3. The quantitative experimental results indicated that the counseling competencies of the advisors in the experimental group, both after the intervention and at follow-up, were significantly higher than before the intervention, $F(2, 18) = 121.426, p < .01$, and significantly higher than those of the control group, $F(2, 18) = 128.125, p < .01$. At the same time, qualitative findings from observations and reflections of the advisors revealed improvements in communication skills, relationship-building, and systematic application of counseling processes. These qualitative

insights were consistent with and supported the quantitative results, leading to comprehensive conclusions that highlight the effectiveness of the developed model.

Keywords: private university advisors; counseling competency; learning and life capability building; changing world

บทนำ

อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษา การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทนี้จำเป็นต้องอาศัยทั้งความรู้ ความสามารถด้านการให้คำปรึกษา และคุณลักษณะเชิงจิตวิทยาที่เหมาะสม การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคงอยู่ในระบบการศึกษา และการเรียนจนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางปัญญา กระตุ้นการเรียนรู้ เพิ่มแรงจูงใจ และสร้างความพึงพอใจและความสุขในการเรียน (Wilcox, 2023)

การให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นทักษะการให้คำปรึกษา และบุคลิกภาพที่เหมาะสม ซึ่งทั้งหมดต้องประสานกันอย่างลงตัว (University of Minnesota, 2023) ผู้ให้คำปรึกษาจำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ และสามารถสื่อสารได้ทั้งทางวงจนาภาษาและอวัจนภาษา เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษารับรู้ถึงความเข้าใจและการสนับสนุน ช่วยให้สามารถสำรวจและเข้าใจตนเอง อันจะนำไปสู่การตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม (Corey, 2013, p. 24)

นอกจากนี้ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานถือเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามีแนวทางในการตัดสินใจและเลือกวิธีแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในบริบทของมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทหลักในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ดังนั้น การพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความรู้ ทักษะการให้คำปรึกษา ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพ และการปรับตัวในการทำงานกับนักศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงนั้น ถือเป็นหน้าที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีความริเริ่มในการวิเคราะห์ และตัดสินใจว่าตนเองต้องการเรียนรู้สิ่งใด หลังจากนั้นจะสามารถกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ รวมทั้งระบุวิธีการค้นคว้าที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ อีกทั้งผู้เรียนสามารถตรวจสอบทบทวนผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จในการเรียนของตนเองได้ และความสามารถในการเรียนรู้อย่างช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจตามเป้าหมายของตนเองมากกว่าที่จะให้ผู้อื่นกำหนดเป้าหมายให้ โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ควบคุมและจัดการการเรียนด้วยตนเอง (Duckworth et al., 2019) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพ และสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างไม่มีขีดจำกัดในการเรียนและการดำเนินชีวิต ทั้งยังมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย (Nagel & Scholes, 2016) ทั้งยังสามารถจัดการตนเอง (self-management) กำกับตนเอง (self-regulation) และสร้างแรงจูงใจ (motivation) ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงในการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว (Elias & Merriam, 1980; อ้างถึงใน กรณิการ์ แสนสุภา และนเรศ กันธะวงค์, 2564) โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่ถือได้ว่าเป็นยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง โดยการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาเรื่องช่องว่างระหว่างวัย (generation gap) ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่พบมานาน และอาจพบเพิ่มมากขึ้น โดยถือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับที่รุนแรงในกลุ่มเยาวชนและผู้สูงอายุ (Aggarwal et al., 2017) ดังนั้นบุคคลของสถาบันการศึกษาที่ถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่

ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ข้างต้นเพื่อให้นักศึกษาสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นคืออาจารย์ที่ปรึกษา

ปัจจุบันเป็นยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในช่วงหลังวิกฤตโควิด-19 ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั่วโลก ซึ่งในหลากหลายวงการได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นนี้ว่า BANI World เป็นแนวคิดที่สามารถอธิบายสถานการณ์ปัจจุบันของโลกตามลักษณะนี้ คือ B- Brittle เป็นโลกที่เปราะบาง หลายสิ่งไปมารวดเร็ว แต่ไม่อาจคงทนถาวร เมื่อบางสิ่งเปราะบาง จะเกิดความล้มเหลวอย่างฉับพลันและรุนแรงได้ และเมื่อเกิดวิกฤตจากความเปราะบางนี้ในประเทศใดก็จะส่งผลกระทบต่อทั่วโลกได้เช่นกัน A คือ Anxiety-inducing หรือ more simply หรือ anxious โลกที่เต็มไปด้วยความกังวล อะไรก็สามารถเกิดขึ้นได้ ทุกทางเลือกอาจไม่ถูกต้องสามารถล้มเหลวได้ สามารถทำให้เกิดความลังเลไม่กล้าตัดสินใจ หรือเกิดความสิ้นหวัง หรือภาวะ learn helplessness รวมถึงสื่อและข้อมูลในปัจจุบันที่ผู้คนเข้าถึงมีทั้งจริง เท็จ ยิ่งก่อให้เกิดความวิตกกังวล N คือ Nonlinear โลกที่ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นเส้นตรง โดยอาจมีปัจจัยแทรกซ้อนของสิ่งต่าง ๆ โดยที่เราไม่ทราบหรือส่งผลล่าช้า ไม่สามารถคาดการณ์ได้ และ I คือ Incomprehensible โลกที่เข้าใจยาก เราเห็นเหตุการณ์และการตัดสินใจที่ดูไร้เหตุผล หรือไม่สามารถบรรยายได้ (Cascio, 2020; Jiracheewong, 2023) นอกจากนั้นแล้ว การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปัญหาตามมาเป็นลูกโซ่ ผลจากการเปิดรับเทคโนโลยี การรับรู้ที่แตกต่างกันของความสัมพันธ์ ค่านิยมทางวัฒนธรรม ปัญหาการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาเรื่องช่องว่างระหว่างวัยซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่พบมานาน และอาจพบเพิ่มมากขึ้น โดยถือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับที่รุนแรงในกลุ่มเยาวชนและผู้สูงอายุ (Aggarwal et al., 2017) ซึ่งรวมถึงช่องว่างระหว่างวัยของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่เกิดขึ้นในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลต่อนิสิตนักศึกษาในปรับตัวทั้งทางด้านการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ตนเองสามารถปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างผันผวนนี้ได้ ทั้งทางด้านรูปแบบการเรียนการสอน การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม สังคมและกลุ่มเพื่อน รวมถึงการปรับตัวในด้านอื่น ๆ ซึ่งหากนิสิตนักศึกษาที่ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างราบรื่นอาจส่งผลให้เกิดปัญหาต่อการเรียนรู้ และการดำเนินชีวิต ปัญหาทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ และปัญหาด้านสุขภาพจิตได้ในระยะยาว (Josephine & Jones, 2022)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักสุขภาพจิตและเป็นนักบำบัดความคิดและพฤติกรรม ทำงานให้กับศูนย์ให้บริการทำบำบัดความคิดและพฤติกรรมเอกชนแห่งหนึ่ง มีประสบการณ์ในการให้บริการแก่นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย จึงสนใจที่จะนำความรู้และประสบการณ์ด้านจิตวิทยา มาพัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อยกระดับความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษา จึงได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการเข้ารับการปรึกษาและศึกษาปัญหาและความต้องการของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้การปรึกษานักศึกษา ทั้งยังได้พิจารณานำแนวคิดทางจิตวิทยา มาพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

3. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรปริญญาตรี คณะวิชาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 แห่ง จำนวน 670 คน สาเหตุที่เลือกศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหลายแห่งยังขาดบุคลากรที่ให้บริการด้านการให้การศึกษาแก่นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้ในการศึกษาสมรรถนะการให้การศึกษา คือ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรปริญญาตรี ในคณะวิชาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 แห่ง จำนวน 250 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) จากประชากร โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ระดับปริญญาตรี 2) ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษามาไม่น้อยกว่า 1 ปี 3) ผ่านการอบรมการให้การศึกษาเบื้องต้น 4) อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเข้าร่วมการศึกษาและทดลอง และ 5) อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับอนุมัติจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เข้าร่วมการศึกษาและทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน คือ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรปริญญาตรีในคณะต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ได้รับการเลือกจากกลุ่มตัวอย่างที่ 1 โดยมีคะแนนสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนตั้งแต่ เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน และสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง เนื่องจากจำนวนอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการทดลองนี้มีจำนวน 78 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้รูปแบบการให้การศึกษา ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้รูปแบบใด ๆ โดยเกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดของ Jacobs et al. (2002, p. 40) ที่เสนอว่า จำนวนสมาชิกที่เข้ากลุ่มการฝึกทักษะการให้การศึกษาที่มีประสิทธิภาพควรมีจำนวน 5-8 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง ที่ประกอบด้วย (1) สมรรถนะพื้นฐานในการให้การศึกษา และ (2) สมรรถนะการให้การศึกษาทางความคิดและพฤติกรรม

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง หมายถึง ยุคหรือช่วงของระยะเวลาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อการพลิกผันของโลกโดยเกิดผลกระทบในวงกว้างทุกวงการส่งผลให้เกิดการสั่นคลอนจนถือเป็นวาระระดับโลก เป็นโลกที่ประหลาด ผู้คนในโลกมีความวิตกกังวล ความไม่ตรงไปตรงมา และยากที่จะอธิบาย ทั้งยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยีรวมไปถึงการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนในโลกไปด้วย

2. ชีตความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง หมายถึง ระดับความสามารถในการเรียนรู้ที่นักศึกษาสามารถที่จะวางแผนการเรียนรู้ รับผิดชอบด้านการเรียน กำกับตนเองด้านการเรียน บริหารจัดการด้านการเรียน รวมถึง ระดับความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า และมีความหมาย สามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ติดต่อสื่อสารในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่ สามารถใช้สื่อ รู้เท่าทันสื่อและมีสติในการใช้สื่อ สามารถบริหารจัดการอารมณ์ ความขัดแย้ง และมีความยืดหยุ่นตัวทางอารมณ์ (emotional resilience) โดยความสามารถต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของโลกทั้งทางด้าน เทคโนโลยี สภาพเศรษฐกิจ การศึกษา การเมืองสังคม และการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่น ๆ อีกด้วย

3. สมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสามารถพื้นฐานในการให้การปรึกษาและความสามารถด้านการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำความรู้และทักษะในการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมไปประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่

3.1 สมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา (basic counseling competencies) ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถและทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นในการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา ได้แก่ (1) การใช้ภาษาท่าทาง (body language) และ (2) การใช้ภาษาถ้อยคำ (verbal language)

3.2 สมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม (cognitive behavioral counseling competencies) ประกอบด้วย (1) ความรู้ความสามารถและทักษะในการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎี และเทคนิค การให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกทฤษฎีการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมมาใช้เป็นกระบวนการหลักในการนำไปใช้ในการให้การปรึกษา (2) การนำความรู้ ความสามารถและทักษะตามทฤษฎีการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมสู่การปฏิบัติในการให้การปรึกษาตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมุ่งเน้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถที่จะให้บริการให้การปรึกษากับนักศึกษาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง

4. รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง หมายถึง กรอบในการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง โดยประยุกต์แนวคิด เป้าหมาย กระบวนการ และเทคนิคต่างๆทางจิตวิทยา ได้แก่ การให้การปรึกษาพื้นฐาน (basic counseling) และการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม (cognitive behavioral counseling) เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ประเภทและแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้รูปแบบ Exploratory Sequential Design (Three - Phase Design) (Creswell & Creswell, 2023) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ: ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์และปัญหาในการให้การปรึกษา ผลการวิเคราะห์เนื้อหาถูกนำมาสรุปและใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ: ผู้วิจัยนำผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากระยะที่ 1 มาสร้างเครื่องมือวิจัยและรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความตรงและความเที่ยงที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในระยะเวลาเชิงปริมาณ

ระยะที่ 3 การศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ: ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นและรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพาราเมตริก โดยตรวจสอบสมมติฐานเบื้องต้น เช่น Normality test, Mauchly's Test of Sphericity และเปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ข้อมูลเชิงปริมาณถูกตีความร่วมกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตและการสะท้อนประสบการณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสร้างข้อสรุปที่ครอบคลุมและสะท้อนถึงประสิทธิผลของรูปแบบที่พัฒนา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่

1. แบบวัดสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 1) แบบวัดสมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .66-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .252-.876 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .957 และ 2) แบบวัดสมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .66-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .342-.876 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .962

2. รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองจากโครงการวิจัยในมนุษย์จากมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต หมายเลขรับรอง T005/67P เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2567 ผู้วิจัยได้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัย การรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง ผู้เข้าร่วมการวิจัยสามารถปฏิเสธหรือถอนตัวจากงานวิจัยได้ตลอดเวลา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์คะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การประเมินผลของการใช้รูปแบบการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในโลกยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง

3. การตรวจสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) ของค่าเฉลี่ยสมรรถนะการให้การปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังการติดตามผล โดยใช้สถิติ One-way ANOVA with Repeated Measure และตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยใช้สถิติ Two-way ANOVA with Repeated Measure และตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละคู่ โดยใช้ t-test

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบวัดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายโดยมีกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ร้อยละ 71.20 และเพศชาย ร้อยละ 28.80 และพบว่าส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาโท ร้อยละ 74.00

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงรายด้านและโดยรวม แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง รายด้านและโดยรวม (n=250)

สมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน	Max	Min	M	SD	แปลผล
สมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา	4.00	1.00	3.97	0.84	มาก
สมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม	3.67	1.00	3.62	0.76	มาก
โดยรวม	3.84	1.00	3.75	0.64	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน มีค่าเฉลี่ยสมรรถนะการให้การปรึกษา อยู่ในระดับมาก ($M = 3.75$, $SD = 0.64$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าสมรรถนะการให้การปรึกษาด้านสมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษาอยู่ในระดับมาก ($M = 3.97$, $SD = 0.84$) และค่าเฉลี่ยสมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.62$, $SD = 0.76$)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยา ได้แก่ การให้การปรึกษาพื้นฐาน และการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม โดยดำเนินการ 9 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1-3 การปฐมนิเทศและการเสริมสร้างสมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา ได้แก่ 1) การใช้ภาษาท่าทาง ได้แก่ การนั่ง สบตา การวางมือ การวางเท้า การมอง การแสดงสีหน้า กริยาท่าทาง 2) การใช้ภาษาถ้อยคำ ได้แก่ การฟัง การใช้คำถามปลายเปิด การสะท้อนความรู้สึก การทวนคำหรือข้อความ การใช้

ความเจียบ การให้กำลังใจ การสรุป และ การตีความ ผู้วิจัยอธิบายแนวคิดความสำคัญในแต่ละทักษะ จากนั้นใช้เทคนิคบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลองเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้สังเกต เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติตาม อภิปรายผลร่วมกัน และผู้วิจัยให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อใช้ในการพัฒนาปรับปรุงต่อไป

ครั้งที่ 4-6 การเสริมสร้างสมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา การเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม: สมรรถนะในการประยุกต์แนวคิดทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมและการนำความรู้ความสามารถและทักษะตามแนวคิดทฤษฎีการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมสู่การปฏิบัติ โดยผู้วิจัยอธิบายเทคนิคการให้การปรึกษาการคิดและพฤติกรรมทั้ง 10 เทคนิค ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมายที่ดีและการวางแผนการให้การปรึกษา 2) การกำหนดโครงสร้างในการให้การปรึกษาในแต่ละครั้ง 3) การให้ผู้รับการปรึกษาสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำให้ความคิดตนเองปรากฏขึ้นมา และสามารถทบทวนพฤติกรรมที่ตนเองแสดงออก 4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ ความคิด อารมณ์ พฤติกรรม และร่างกาย 5) การจัดการความคิด 6) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 7) การผ่อนคลาย 8) การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ 9) การให้การบ้านและข้อมูลป้อนกลับ 10) การป้องกันการกลับมาเกิดปัญหาซ้ำ และการสิ้นสุดการให้การปรึกษา จากนั้นใช้เทคนิคบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลองเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้สังเกต เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติตาม อภิปรายผลร่วมกัน และผู้วิจัยให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อใช้ในการพัฒนาปรับปรุงต่อไป

ครั้งที่ 7-8 การเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้สมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาเพื่อยกขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยผู้วิจัยอธิบาย ทบทวนแนวคิดและความสำคัญของทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษาพื้นฐานและการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม จากนั้นผู้วิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาจับคู่กันเพื่อแสดงบทบาทสมมติในการให้การปรึกษา โดยใช้สถานการณ์จำลองจากกรณีศึกษาของ “นักศึกษาที่มีข้อจำกัดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง” เมื่อได้ฝึกปฏิบัติครบทุกคู่แล้วแล้ว มีการอภิปรายผลร่วมกัน และผู้วิจัยให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อใช้ในการพัฒนาปรับปรุงต่อไป

ครั้งที่ 9 ปัจฉินิเทศ และผู้วิจัยให้ความรู้เรื่องสุขภาพจิต ความสำคัญของสุขภาพจิตที่ส่งผลต่อการยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

3. การประเมินผลการใช้รูปแบบการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งโดยรวมและรายด้าน ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง (n=10)								
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			หลังการติดตามผล		
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล
สมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา	3.56	0.80	มาก	4.72	0.10	มากที่สุด	4.69	0.90	มากที่สุด
สมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม	3.32	0.85	ปานกลาง	4.43	0.87	มาก	4.44	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.44	0.55	ปานกลาง	4.58	0.49	มากที่สุด	4.56	0.54	มากที่สุด

ตัวแปร	กลุ่มควบคุม (n=10)								
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			หลังการติดตามผล		
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล
สมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา	3.59	0.82	มาก	3.57	0.77	มาก	3.57	0.70	มาก
สมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม	3.33	0.80	ปานกลาง	3.36	0.12	ปานกลาง	3.36	0.12	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.46	0.53	ปานกลาง	3.47	0.49	ปานกลาง	3.47	0.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.44$, $SD = 0.55$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.58$, $SD = 0.49$) และหลังการติดตามผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.56$, $SD = 0.54$) สำหรับกลุ่มควบคุม พบว่าสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.46$, $SD = 0.53$) หลังการทดลองอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.47$, $SD = 0.49$) และหลังการติดตามผลอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.47$, $SD = 0.52$)

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงในภาพรวมและรายด้าน ระหว่าง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลองด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ (One-Way ANOVA Repeated Measurement) (n=10)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. สมรรถนะพื้นฐานในการให้การปรึกษา	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	8.797	1.152	7.637	189.543	$p < .001$
	ความคลาดเคลื่อน	.090	10.368	.009		
2. สมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	8.311	1.100	7.554	234.125	$p < .001$
	ความคลาดเคลื่อน	.089	9.90	.009		
สมรรถนะการให้การปรึกษาโดยรวม	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	8.551	1.142	7.488	121.426	$p < .001$
	ความคลาดเคลื่อน	.040	10.278	.004		
	รวม	8.591	11.420	7.492		

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของสมรรถนะการให้การปรึกษา ทั้งด้านสมรรถนะพื้นฐาน สมรรถนะทางความคิดและพฤติกรรม และสมรรถนะโดยรวม พบว่า main effect ของการวัดก่อน-หลัง-และการติดตามผลมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน, $F \geq 121.43$, $p < .001$ เช่นเดียวกับ

interaction effect ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ, $F \geq 117.33$, $p < .001$ ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังการทดลอง และยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อทำการติดตามผล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยใช้สถิติ Two-way Anova with Repeated Measure และตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละคู่ โดยใช้ t-test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงในภาพรวมและรายด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางที่มีการวัดซ้ำ (Two-Way ANOVA Repeated Measurement) ($n=10$)

สมรรถนะการให้การศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. สมรรถนะพื้นฐานในการให้การศึกษา	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล (Main effect)	4.289	1.382	3.103	125.326	$p < .001$
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	4.510	1.382	3.263	132.015	$p < .001$
	ความคลาดเคลื่อน	0.113	24.880	.005		
2. สมรรถนะการให้การศึกษาทาง ความคิดและพฤติกรรม	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล (Main effect)	4.413	1.253	3.521	185.236	$p < .001$
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	3.906	1.253	3.116	171.125	$p < .001$
	ความคลาดเคลื่อน	.116	22.559	0.005		
สมรรถนะการให้การศึกษาโดยรวม	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล (Main effect)	4.350	1.301	3.345	128.125	$p < .001$
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	4.202	1.301	3.231	117.326	$p < .001$
	ความคลาดเคลื่อน	.054	23.410	.002		

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของสมรรถนะการให้การศึกษา ทั้งด้านสมรรถนะพื้นฐาน สมรรถนะทางความคิดและพฤติกรรม และสมรรถนะโดยรวม พบว่า main effect ของการวัดก่อน-หลัง-และการติดตามผล รวมทั้ง interaction effect มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน, $F > 117.32$, $p < .001$ โดยผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังการทดลอง และยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อทำการติดตามผล

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยที่นำมาเปรียบเทียบ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	p
1. สมรรถนะพื้นฐานการให้การศึกษา	ก่อนการทดลอง($\bar{X}=3.57$) - หลังการทดลอง($\bar{X}=4.15$)	-.576	.000
	ก่อนการทดลอง($\bar{X}=3.57$) - หลังการติดตามผล($\bar{X}=4.13$)	-.558	.000
	หลังการทดลอง($\bar{X}=4.15$) - หลังการติดตามผล($\bar{X}=4.13$)	.018	.374
2. สมรรถนะการให้การศึกษาทางความคิดและพฤติกรรม	ก่อนการทดลอง($\bar{X}=3.32$) - หลังการทดลอง($\bar{X}=3.89$)	-.573	.000
	ก่อนการทดลอง($\bar{X}=3.32$) - หลังการติดตามผล($\bar{X}=3.90$)	-.578	.000
	หลังการทดลอง($\bar{X}=3.89$) - หลังการติดตามผล($\bar{X}=3.90$)	-.005	1.00
สมรรถนะการให้การศึกษาโดยรวม	ก่อนการทดลอง($\bar{X}=3.44$) - หลังการทดลอง($\bar{X}=4.02$)	-.574	.000
	ก่อนการทดลอง($\bar{X}=3.44$) - หลังการติดตามผล($\bar{X}=4.01$)	-.568	.000
	หลังการทดลอง($\bar{X}=4.02$) - หลังการติดตามผล($\bar{X}=4.01$)	.007	.962

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการให้การศึกษา ทั้งด้านสมรรถนะพื้นฐาน สมรรถนะทางความคิดและพฤติกรรม และสมรรถนะโดยรวม ระหว่างการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองและหลังการติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) ทั้งในด้านสมรรถนะพื้นฐานและสมรรถนะทางความคิดและพฤติกรรม รวมถึงค่าเฉลี่ยโดยรวม ขณะที่การเปรียบเทียบระหว่างหลังการทดลองกับหลังการติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผลการพัฒนาสมรรถนะการให้การศึกษา ยังคงอยู่ในระดับสูงและมีความเสถียรแม้หลังการติดตามผล

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง จำนวน 250 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสมรรถนะพื้นฐานในการให้การศึกษาอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยสมรรถนะการให้การศึกษาทางความคิดและพฤติกรรมอยู่ในระดับมากเช่นกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่า 1 ปี มีโอกาสได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการให้การศึกษา รวมถึงให้การศึกษาแก่นักศึกษามาโดยตลอดระยะเวลาดังกล่าว

2. ผลการพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง พบว่า การพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในกลุ่มทดลองนั้น ผู้วิจัยแบ่งการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ สมรรถนะพื้นฐานในการศึกษา และสมรรถนะการให้การศึกษาทางความคิดและพฤติกรรม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการจัดอบรมตามรูปแบบ ดังนี้ 1) รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะพื้นฐานการให้การศึกษา มุ่งเน้นทักษะการให้การศึกษาพื้นฐาน ประกอบด้วยทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ การใช้ภาษาท่าทาง และการใช้ภาษาถ้อยคำ โดยผู้วิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้เรียนรู้และฝึกฝน ผ่านการชมการสาธิตจากผู้วิจัย การฝึกปฏิบัติผ่านบทบาทสมมติ จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติรวมโดยใช้เทคนิคการให้การศึกษาพื้นฐานทั้งหมดที่ได้ฝึกปฏิบัติมา โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาจับคู่กันเพื่อแสดงบทบาทสมมติในการให้การศึกษาโดยสลับบทบาทกัน เป็นผู้ให้การศึกษาและผู้รับการศึกษานานสถานการณ์จำลอง จากกรณีศึกษาของ "นักศึกษาที่มีข้อจำกัด

ความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง” การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะพื้นฐานการให้การปรึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาสมรรถนะพื้นฐานการให้การปรึกษาตามแนวคิดของ University of Minnesota (2023) ที่มุ่งเน้น สมรรถนะของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ อาทิ การยอมรับในความเป็นปัจเจกบุคคล การสร้างความไว้วางใจ การเป็นผู้ฟังที่ตอบสนอง การรักษาความลับ และตามแนวคิดของ Robbins (2022) ที่กล่าวถึงสมรรถนะพื้นฐานการให้การปรึกษาที่อาจารย์ที่ปรึกษาพึงมีในการให้การปรึกษาแก่นักศึกษา Gen Z ที่ให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจด้านความหลากหลายและความแตกต่าง รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในขณะที่ใช้การสื่อสารทั้งแบบดิจิทัลและแบบพบกันซึ่งหน้า และ 2) รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาการปรับความคิดและพฤติกรรม ผู้วิจัยเริ่มต้นในส่วนนี้หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมในส่วนของการเสริมสร้างสมรรถนะพื้นฐานในการปรึกษา โดยผู้วิจัยอธิบายแนวคิดและความสำคัญของทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรม จากนั้นผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์หลักของการใช้เทคนิคทั้ง 10 เทคนิค เพื่อช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดการตระหนักรู้ปัญหาของนักศึกษา การเข้าใจปัญหาเรื่องราว การตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา และการให้การช่วยเหลือแก่นักศึกษา จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติรวมโดยใช้เทคนิคการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง จากกรณีศึกษาของ "นักศึกษาที่มีข้อจำกัดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง” การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2566) และแนวคิดของ พรพร โนนจ้อย (2564) ที่กล่าวว่า การให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมมีแนวคิดที่มุ่งเน้นกระบวนการคิด กระบวนการคิดจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม โดยความคิด อารมณ์และพฤติกรรมมีความเกี่ยวพันกันอย่างเป็นเหตุเป็นผลกัน โดยใช้การผสมผสานระหว่างเทคนิคการปรับความคิด และการปรับพฤติกรรม

3. ผลการประเมินผลของการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง พบว่า สมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ทั้งโดยรวมและรายด้าน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และสมรรถนะการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นผลมาจากรูปแบบนี้พัฒนาขึ้น ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางการให้การปรึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 โดยผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดเป้าหมาย กระบวนการ และเทคนิคต่างๆของทฤษฎีการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถของนักศึกษาในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาเกิดสมรรถนะในการตระหนักรู้ปัญหาของนักศึกษา เข้าใจเรื่องราวปัญหาของนักศึกษา วิเคราะห์สาเหตุที่มาความสัมพันธ์ของปัญหาของนักศึกษา วางแผนในการแก้ปัญหา พัฒนาและช่วยเหลือนักศึกษาในการจัดการปัญหาเพื่อยกระดับขีดความสามารถของนักศึกษาในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ปรึกษาได้ด้วยตนเองและร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mullin et al. (2015), Mehrabi et al. (2016) และ Jafar et al. (2016) ที่พบว่า ผู้ให้การปรึกษาสามารถทำหน้าที่ในบทบาทของผู้ให้การปรึกษาการปรับความคิดและพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ผู้รับการปรึกษามีอารมณ์ที่ดีขึ้น มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ลดผลกระทบต่อร่างกาย และสามารถเป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองได้เพื่อป้องกันการกลับมาเป็นซ้ำได้

อย่างดี นอกจากนี้ยังศึกษาพบว่า ผู้รับการปรึกษาที่เป็นนักศึกษานั้น ย่อมพบเจอกับความยากลำบากต่างๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียน และความเหนื่อยล้าทางจิตใจ ดังนั้นการที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงบริการในการเข้ารับการปรึกษาโดยได้รับการให้การปรึกษาทางความคิดและพฤติกรรมเป็นพื้นฐาน จะช่วยให้นักศึกษาสามารถฝึกจัดการความเครียดได้ ช่วยให้อาการวิตกกังวลและซึมเศร้าลดลง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มระยะเวลาในการติดตามผล เช่น 3 เดือนและ 6 เดือน เพื่อติดตามสมรรถนะในการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลอง เพื่อศึกษาสมรรถนะในการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในยุคโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ แสนสุภา, และนเรศ กันธะวงศ์. (2564). การจัดการตนเอง: ทักษะในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน. *วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลพระนคร*, 1(1), 25-37. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/LiberaU/article/view/1304>
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2566). การศึกษาขนาดภาพของรูปแบบการให้คำปรึกษาของไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2564-2574) [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพร โนนจ้อย. (2564). การบำบัดความคิดและพฤติกรรมในหน่วยบริการปฐมภูมิ. *Journal of Primary Care and Family Medicine (PCFM)*, 4(3), 12-21. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/PCFM/article/view/250850>
- Aggarwal, M., Rawat, M. S., Srivastava, S., & Gauba, P. (2017). Generation gap: An emerging issue of society. *International Journal of Engineering Technology Science and Research*, 4(9), 973-983. https://www.researchgate.net/publication/341293407_Generation_Gap_An_Emerging_Issue_of_Society
- Cascio, J. (2020, 30 April). *Facing the age of chaos*. Medium. <https://medium.com/@cascio/facing-the-age-of-chaos-b00687b1f51d>
- Corey, G. (2013). *Theory and Practice of Counseling and Psychotherapy*. Brook/Cole Cengage Learning.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2023). *Research design: Qualitative, quantitative, and Mixed methods approaches* (6th ed.). SAGE Publications.
- Duckworth, A. L., Taxer, J. L., Eskreis-Winkler, L., Galla, B. M., & Gross, J. J. (2019). Self-control and academic achievement. *Annual Review Psychology*, 70, 373-399. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010418-103230>
- Jacobs, E. E., Masson, R. L., & Harvil, R. L. (2002). *Group counseling: Strategies and skills*. Brooks/Cole.

- Jafar. H. M., Salabifard. S., Mousavi. S. M., & Sobhani. Z. (2016). The effectiveness of group training of CBT-based stress management on anxiety, psychological hardiness, and general self-Efficacy among university students. *Global journal of health science*, 8(6), 47-54. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4954877/pdf/GJHS-8-47.pdf>
- Jiracheewong, E. (2023). Tools for transforming from VUCA world to BANI world: A case of educational sector in Thailand. *STOU Education Journal*, 16(2), 1-12. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/edjour_stou/article/view/263370
- Josephine, J., & Jones, L. (2022). Understanding the impact of generation gap on teaching and learning in medical education: a phenomenological study. *Advances in Medical Education and Practice*, 13, 1071-1079. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9489091/pdf/amep-13-1071.pdf>
- Mehrabi. T., Behzadi. S., Sabouri. F., & Alavi. M. (2016). Assessment the effect of the CBT on motivation of the nursing students. *Iranian Journal of Nursing and Midwifery Research*, 21(2), 118-123. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4815365/pdf/IJNMR-21-118.pdf>
- Mullin, A., Dear, B. F., Karin, E., Wootton, B. M., Staples, L. G., Johnston, L., Gandy, M., Fogliati, V., & Titov, N. (2015). The UniWellbeing course: A randomized controlled trial of a transdiagnostic internet-delivered cognitive behavioral therapy (CBT) programmer for university students with symptoms of anxiety and depression. *Internet Interventions*, 2(2), 128-136. <https://doi.org/10.1016/j.invent.2015.02.002>
- Nagel, M., & Scholes, L. (2016). *Understanding development and learning*. OUP Higher Education Division. <https://global.oup.com/academic/product/understanding-development-and-learning-9780195519655?cc=th&lang=en&#>
- Robbins, R. (2022). *Advising gen z students in a post-COVID environment*. Nacada. <https://nacada.ksu.edu/Resources/Academic-Advising-Today/View-Articles/Advising-Gen-Z-Students-in-a-Post-COVID-Environment.aspx?fbclid=IwAR057rGWGzuS43vMD9jIUf9w3xis7U-OkUYxjKJadLVRLBEVvRi2QNh4sjw>
- University of Minnesota. (2023). *Advisor & advisee expectations*. University of Minnesota. <https://advisor.umn.edu/resources/expectations>
- Wilcox, E. (2023). *Great advising*. University of California, Berkeley. <https://advisingmatters.berkeley.edu/great-advising>
-